

vi blankt. Men vi er uenige om, hvad det er for forslag, der skal gennemføres for at betale den regning. Derfor er der forskel på de forslag, som den socialdemokratiske regering vil fremlægge, og de forslag, der ville blive fremlagt, hvis vi havde en borgerlig-liberal regering.

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Venstre vil jo gerne være den lille mands parti, men kunne vi så ikke få et eksempel på, hvor den grænse går henne? For hvis man diskuterer, at der skal være et eller andet beløb ved en fratrædelsesgodtgørelse, som skal beskattes mindre, kunne vi så ikke få det at vide. Eller er det hr. Kristian Jensens tidligere branche og måske forhenværende kolleger, der får et gyldent håndtryk til 5 eller 10 mio. kr., hvor skattevæsenet skal være med til at finansiere et sådant gyldent håndtryk? Det er det, der er interessant at få at vide. Men det har vi så ikke fået noget svar på hidtil.

(Kort bemærkning).

Kristian Jensen (V):

Hvis det her er en åbning fra hr. Bjarne Laustsens side til at forhandle om en bundgrænse, en bevarelse af den bundgrænse, der er i øjeblikket, sådan at vi ikke rammer de små, men kun diskuterer de store gyldne håndtryk, så ser jeg da frem til, at vi kan få en god drøftelse af det i udvalget, sådan at vi i fællesskab kan finde frem til den bundgrænse, hr. Bjarne Laustsen nu lægger op til.

Flemming Hansen (KF):

Som det vist allerede er fremgået, er der tale om en sammenskrivning af en række forslag af vidt forskellige karakter.

Ser vi på spørgsmålet om rejsegodtgørelsen, må vi i sandhed sige, at regeringen har fået endnu et nederlag. Den kæmpede sammen med andre partier i Folketinget for at gøre tilværelsen meget urimelig for de mennesker, der rejser som et led i deres arbejde, og vi ved alle, hvor lave satserne blev, og vi ved også, at det var og er helt uacceptabelt. Det har vi i Det Konservative Folkeparti peget på gang på gang, og vi er tilfredse med, at der nu sker et skridt i den rigtige retning. Men det er ikke nok.

Det Konservative Folkeparti har fremsat et beslutningsforslag – det har fået navn i dag, det hedder B 39 – der bringer situationen tilbage til de forhold, vi havde, inden regeringen begynd-

te med alle disse tåbelige rumlerier, og dette forslag vil vi naturligvis til stadighed støtte, men vi vil også støtte regeringens forslag her, for det er dog et skridt i den rigtige retning.

Ser vi på spørgsmålet om forbedringerne af rejseudgifterne i forbindelse med kursus- og uddannelsesvirksomhed, er vi tilfredse med, at der nu sker en ændring. Man kan sige, at det var på høje tid. Regeringen nævner selv i sine bemærkninger til lovforslaget eksemplet fra Bornholm, hvor unge bliver beskattet af den transport, de har for at få en ganske almindelig grunduddannelse. Det er vi tilfredse med vil blive ændret, og det støtter vi.

Når vi ser på fratrædelsesgodtgørelser og jubilæumsgratualer, er der også store ændringer på vej. Jubilæumsgratualer får lov at blive, som de er i dag, og det er o.k. Med hensyn til fratrædelsesgodtgørelser er der tale om en ren socialdemokratisk misundelsespolitik, og jeg synes, det er værd at bemærke, at langt, langt de fleste modtagere af fratrædelsesgodtgørelser er mennesker med en ganske almindelig indkomst fra omkring 250.000 til 400.000 kr. Det har bl.a. Ledernes Hovedorganisation gjort os ganske udmærket opmærksomme på både skriftligt og mundtligt.

Der er altså ikke i væsentligt omfang tale om disse meget store indtægter, som vi ser i overskrifterne i B.T. og Ekstra Bladet: at en mand får 15 mio. kr. Var det Peter Højland, der stod for det beløb? Det er brøkdeler. Det er slet ikke 1 pct., vi taler om. Det er meget mindre. Så det er i virkeligheden den ganske almindelige lønmodtager og mellemleder og leder, der rammes meget hårdt. Vi synes, det er misundelsespolitik, regeringen og Socialdemokratiet lægger for dagen, og vi tager meget stærkt afstand fra det.

Men jeg vil også godt sige til skatteministeren – og jeg håber, skatteministeren vil være meget koncentreret nu – at spørgsmålet om fratrædelsesgodtgørelse betragter vi som et klart forligsbud.

Jeg vil gerne fortælle skatteministeren, hvem der var med i forhandlingerne, da vi lavede forlig. Det var i den forrige folketingsperiode, og reglerne i Folketinget – de er uskrevede, det ved jeg godt – er sådan, at når man laver en forligsaftale, så holder den den periode, man er i, plus den efterfølgende, mindst, medmindre alle parterne er enige. Omkring forhandlingsbordet sad skatteminister Carsten Koch og hr. Jacob Buksti, sad fru Gitte Seeberg og min ringhed og sad Venstres skattepolitiske ordfører dengang, hr.